

держава має багато специфічних характеристик, притаманних лісовій політиці.

Можна зробити висновки щодо необхідності вдосконалення ключових складових механізму фіскального регулювання в вітчизняному лісовому господарстві, які базуються його реформуванні. Це дасть змогу підвищити ефективність відтворення і використання лісових ресурсів на засадах сталого розвитку, що забезпечить додатковий економічний, соціальний та екологічний ефект. Також варто використати позитивний досвід країн, щоб перевести нинішній механізм фіскального регулювання на податкову основу і диверсифікувати перелік платежів за спеціальне використання лісових ресурсів. Реалії розвитку української економіки при цьому потребують не сліпого копіювання інструментів організації і фінансування лісового господарства певної зарубіжної країни, а поєднання найбільш ефективних механізмів бюджетно-податкового регулювання та стимулювання науково-технологічного прогресу.

Інформаційні джерела

1. Основні положення звіту з аналізу лісової політики. FAO Policy Presentation. 2014. URL: http://lesovod.blogspot.com/2015/04/blog-post_16.html.

УДК 336.7

М.О. Євдокімова, канд. екон. наук, доц. (ДБТУ, Харків)

В.В. Голод, здоб. ОС «магістр» (ДБТУ, Харків)

БЕЗГОТІВКОВІ РОЗРАХУНКИ НА ПІДПРИЄМСТВІ, ЇХ ОПТИМІЗАЦІЯ

Безготівкові розрахунки – це інструмент управління фінансами та регулювання економічних відносин між суб'єктами господарювання. Суть безготівкових платежів полягає в тому, що регулюючи єдину банківську систему, згідно з якою здійснюються безготівкові платежі, держава впливає на стан фінансових відносин. Вибір системи безготівкових розрахунків виступає пріоритетним. Це сприятиме зростанню результативності національної фінансової системи, зниженню частки готівкового обігу, поширенню цифрових технологій у грошовому обороті [1].

Вибір форм безготівкових платежів вимагає визначення критеріїв їх ефективності як основних важелів управління організаційною структурою безготівкового розрахункового обороту.

Час, витрачений на розрахунки є важливим фактором ефективності вибору їх форм та методів. Втої же час не можна стверджувати, що скорочення тривалості розрахунків зменшить потребу в сфері обігу оборотних коштів, зокрема в розрахунках. Річ у тім, що тривалість розрахунків тісно пов'язана з тривалістю руху об'єкта продажу.

Вибір ефективних форм оплати при безготівковій оплаті підприємство зменшує обсяг оборотних коштів що залучаються до обігу, і навпаки, використання менш ефективних форм розрахунків веде до необґрунтованого залучення оборотних коштів у пункти, що супроводжується низкою негативних явищ. Прискорення розрахунків залежить від ефективності і швидкості руху продукції від постачальника до покупця, а також від швидкості перерахування коштів з рахунку платника на рахунок одержувача коштів, визначається документом конкретної форми безготівкових платежів. Дане значення можна вважати як основні критерії ефективності форми безготівкових розрахунків. Більша ефективність форми розрахунків досягається, коли час для відволікання оборотних коштів у пунктах максимально наближений до часу руху товарів у сфері обігу між підприємствами.

Використання найбільш економних форм безготівкових розрахунків з покупцями та постачальниками сприяє прискоренню виплат підприємством за отримані йому запаси та надходження коштів за реалізовану продукцію, що позитивно впливає на фінансовий стан.

Одним із факторів, що впливають на фінансовий стан підприємства, є організація безготівкових розрахунків на підприємстві, включаючи їх структуру. Залежно від того, яку форму безготівкових платежів підприємство використовуватиме у своїй комерційній діяльності, залежить дохід, фінансова стабільність, платоспроможність та ліквідність підприємства, тобто показники, що характеризують фінансовий стан підприємства. Правильна організація безготівкових платежів є важливою умовою забезпечення нормального обігу коштів підприємства, підвищення ефективності виробництва, а, отже, і зміцнення фінансово-економічної незалежності підприємства [2]. Основним завданням безготівкових платежів є протидія розвитку тіньового сектора економіки та поліпшення економічного становища суб'єктів господарювання [3].

Безготівкові форми платежів мають низку суттєвих проблем, які необхідно вирішити. Перш за все, це недосконала нормативно-правова база, недостатня розбудова інфраструктури, висока вартість операцій тощо. Безготівковий обіг досить широко використовувати у державних цілях, то такі недоліки потрібно якнайшвидше вирішувати. Саме

використання грошових коштів у багатьох галузях економіки виступає визначальним фактором для подальшого зростання тіньової економіки, що є негативним проявом. Використання безготівкових форм оплати є фінансово вигідним для населення та підприємств, які проводять реалізації товарів та надання послуг. На цьому етапі Україна потребує значних структурних змін у напрямку вдосконалення системи безготівкових платежів, що сприятиме зміцненню державною контролю за системою грошових розрахунків та виведення їх із тіні.

Інформаційні джерела

1. Лебедик В.Г., Максютенко Н.О., Яценко В.В. Стан та перспективи організації безготівкових розрахунків в Україні / *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія : Економіка і менеджмент. 2016. Вип. 22. С. 166-171.

2. Гнезділова О.М. Оптимізація системи безготівкових розрахунків. *Сучасні питання економіки і права*. 2011. Вип. 2. С. 100-105.

3. Бехтер Л.А. Сутність та роль безготівкових розрахунків в господарській діяльності підприємства. *Економічний простір*. 2011. № 54. С. 151-155.

УДК 336.24

А.С. Карнаушенко, канд. екон. наук, доц. (*ХДАЕУ, Херсон*)

А.О. Єфремов, здоб. ОС «бакалавр» (*ХДАЕУ, Херсон*)

МИТО ЯК ФІНАНСОВИЙ ІНСТРУМЕНТ У ПІДТРИМЦІ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ В УМОВАХ ГЛОБАЛЬНИХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Як зазначають М. Деркач і Н. Стукало, фінансові інструменти – «це податки, збори, відрахування, інвестиції, кредити, дотації, субвенції, ціни та тарифи, квоти, емісія грошових коштів, цінних паперів, продаж активів, формування і використання страхових фондів та ін. Вони забезпечують взаємодію фінансової системи та діють у межах більш широкого фінансово-кредитного механізму, який є сукупністю способів, форм та інструментів, що прийняті до використання у процесі проведення фінансових операцій» [1, с. 250].

За визначенням Національного банку України, фінансові інструменти – це «будь-який контракт, результатом якого є створення фінансового активу одного суб'єкта господарювання і фінансового зобов'язання або інструменту власного капіталу іншого суб'єкта